

عنوان مقاله:

تحلیل روند تغییرات دوره ای فضای سبز شهری زنجان از ۱۳۸۵ تا ۱۳۹۰ و ارائه الگوی مکانیابی بهینه آن

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های بوم شناسی شهری، دوره 8، شماره 16 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

نقیسه مرصوصی - دانشیار گروه علمی جغرافیا، دانشگاه پیام نور

صالح رشوند - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

هدف از مطالعه حاضر تحلیل تغییرات دوره ای فضای سبز شهری زنجان و مکان یابی بهینه آن در منطقه ۲ شهرداری زنجان است. روش تحقیق؛ توصیفی- تحلیلی بوده و از لحاظ نوع پژوهش، کاربردی می باشد. روند تغییرات کمی و کیفی براساس مدل LCM و مقایسه دودویی محاسبه گردید. جهت وزن دهی به معیارهای مکان یابی فضای سبز شهری از مدل تحلیل سلسله مراتبی در محیط نرم افزاری سیستم اطلاعات جغرافیایی استفاده شد. نتایج مطالعه نشان داد که سرانه فضای سبز در سال ۱۳۸۵ از ۶۴/۳۴ متر مربع به ۴۶/۱۲ متر مربع در سال ۱۳۹۰ کاهش یافته است. همچنین در سال ۱۳۸۵ بیش ترین میزان تغییرات کمی و کیفی به نفع مناطق فاقد فضای سبز ۹۱/۶۹ درصد بوده که این میزان در سال ۱۳۹۰ به ۶۹/۸۰ درصد افزایش یافته است. طی سال های ۱۳۹۰-۱۳۸۵ بیش ترین میزان مساحت افزایشی در مناطق فاقد فضای سبز با حدود تقریبی ۲۵۰ هکتار و بیش ترین مساحت کاهش از مناطق با فضای سبز کم با حدود تقریبی ۲۵۰ هکتار بوده است. طی این بازه زمانی افزایش ساخت وسازها و سرریز جمعیتی به این منطقه از عوامل موثر در کاهش فضای سبز است. از کل مساحت ۲۲۵۰ هکتاری منطقه، ۳۵۶ هکتار معادل ۱۵ درصد از کل مساحت منطقه، وضعیت کاملاً سازگار برای گسترش فضای سبز دارد. در یک بررسی کلی می توان گفت که طی این سال ها میزان فضای سبز به نفع سایر کاربری های خدماتی افزایش داشته و این میزان در سال ۱۳۹۰ شدت گرفته که نیازمند اتخاذ تمهیدات و انجام اقدامات پیش گیرانه از کاهش بی رویه کاربری فضای سبز است.

کلمات کلیدی:

فضای سبز شهری، تغییرات دوره ای، الگو مکان یابی، زنجان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1756504>

